

защото въ руския лагеръ ще намерятъ всичко. тѣй, въ назначенія часъ, шведската кавалария вдигнѣла и по нея и пехотата; кавалерията напала на рускитѣ аванъ-пости и стрѣлбата са запала. Русситѣ отговаряли. Въ туй време господаспяхъ; щомъ му извѣстили, че Шведитѣ вече напали рускитѣ аванъ-пости, той попиталъ:

— „Двадесѣтъ и седемъ ли имами днесъ?“

— Да, му отговорили.

— „Значи че той иска да на измами и отчаянно да ни нападне.“

Между туй излѣлъ изъ шатрата си, чулъ и приятелския гърмежъ и заповѣдалъ на войската да бѣде готова; той казалъ: „Слѣдъ двѣ минути ще бѣде глава на цѣлата армия.“ Скоро са въоръжилъ, помолилъ са отъ сърдце на Всемогущия, и лягалъ и казалъ: „Богъ напредъ и ний по него.“ Възсѣдналъ коня си, тичешкомъ са намѣрилъ межъ армията и съ присѣтствието си оборилъ всички. Скоро и Шведитѣ приближили; и началъ са ужасенъ генералски бой. Битката и отъ двѣтъ страни била отчаяна и жестока. Рускитѣ генерали и вожди са старали да завардятъ живота на монарха; той го просили да не са предава толкова въ опасностъ защото той е едничката надѣжда на Русия. Тѣ повтаряли, че ако лично него смъртта не утрати, то неговото убийство до крайностъ ще прivede въ ужасъ и отчаяние армията и народа. И туй господаря отговарялъ:

— „Вий сте са въоружил и са биете не Петра, а за господарство повѣрено на Петра; ви са биете за своя народъ, за честта на Русия; не страхуайте са отъ неприятеля, припомнете си кога пхти сте го побѣждавали. Вашата храбростъ сега може да го побѣди.“